

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

22. prosince 2022*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Zaměstnanci Evropské investiční banky (EIB) – Pojem ‚invalidita‘ – Prohlášení o pracovní schopnosti – Neodůvodněná nepřítomnost – Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody“

Ve věci C-68/22 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 2. února 2022,

Evropská investiční banka (EIB), zastoupená G. Faedo a I. Zanin, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s A. Duron, advokátkou,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

KL, zastoupený A. Champetier a L. Levi, advokátkami,

žalobce v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení M. L. Arastey Sahún, předsedkyně senátu, F. Biltgen (zpravodaj) a J. Passer, soudci,

generální advokát: A. M. Collins,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská investiční banka (EIB) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. listopadu 2021, KL v. EIB (T-370/20, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:822), kterým Tribunál zaprvé zrušil rozhodnutí EIB ze dnů 8. února a 8. března 2019, kterými byl KL prohlášen za práce schopného a konstatována jeho neodůvodněná nepřítomnost od 18. února 2019, jakož i rozhodnutí prezidenta EIB ze dne 16. března 2020, jímž byla tato rozhodnutí ponechána v platnosti (dále jen společně „sporná rozhodnutí“) a zadruhé uložil EIB, aby od 1. února 2019 vyplácela KL invalidní důchod a úroky z prodlení z tohoto invalidního důchodu po odečtení částek, které byly KL vypláceny jako odměna a které mu nakonec z důvodu platby invalidního důchodu nenáleží.

Právní rámec

PPDS

- 2 Článek 46-1 přechodných pravidel důchodového systému pro zaměstnance EIB (dále jen „PPDS“) stanoví:

„Pro účely těchto pravidel je invalidním pojištěnec, který je v důsledku nemoci, úrazu nebo zdravotního postižení ve fyzické nebo duševní neschopnosti trvale vykonávat svou funkci nebo jinou funkci rovnocenné úrovně a jehož invalidita je uznána v souladu s článkem 48 níže.“

- 3 Článek 48-1 PPDS stanoví, že invalidita musí být uznána lékařem vybraným EIB, nebo v případě sporu výborem pro otázky invalidity uvedeným v článku 13-1 tohoto řádu.

- 4 Článek 51-1 PPDS stanoví:

„Pokud invalidní osoba vykonává výdělečnou činnost, její invalidní důchod se sníží v rozsahu, v němž součet invalidního důchodu, důchodů dětí a výdělku z této činnosti převyšuje částku čisté odměny za práci odpovídající platovému stupni a funkci pojištěnce na základě stejných rodinných poměrů jako v okamžiku, kdy byl prohlášen za invalidního.“

Služební řád

- 5 Článek 78 první pododstavec služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění platném v rozhodné době z hlediska skutečností, které vedly k projednávanému sporu (dále jen „služební řád“), stanoví:

„Za podmínek stanovených v člancích 13 až 16 přílohy VIII má úředník nárok na příspěvek v invaliditě, pokud je v trvalé pracovní neschopnosti a z toho důvodu nemůže plnit služební povinnosti odpovídající pracovnímu místu v jeho funkční skupině.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Skutečnosti předcházející sporu, které jsou uvedeny v bodech 1 až 39 napadeného rozsudku, lze pro účely tohoto řízení shrnout následujícím způsobem.

- 7 KL byl zaměstnán EIB od 1. září 2001.
- 8 Po několika dobách nepřítomnosti KL v EIB ho tato dne 22. května 2017 informovala, že revizní lékař této instituce doporučil, aby po dobu šesti měsíců od 1. června 2017 zůstal v dočasné částečné pracovní neschopnosti (odpovídající 50 % jeho pracovní doby).
- 9 Dne 1. června 2017 zpochybnil KL doporučení revizního lékaře EIB, když měl za to, že měl být ve stavu plné pracovní neschopnosti znovu nastoupit do práce. Požádal proto o provedení řízení o revizním lékařském vyšetření stanoveného v článku 4 přílohy X správních předpisů pro zaměstnance EIB přijatých k provedení pracovního řádu zaměstnanců EIB (dále jen „správní předpisy“)
- 10 Dne 18. října 2017 byl KL vyšetřen nezávislým lékařem jmenovaným EIB, který potvrdil posudek revizního lékaře EIB. Tento závěr byl sdělen EIB a KL.
- 11 Dne 14. prosince 2017 EIB informovala KL, že probíhají jednání o jeho možném návratu do práce na částečný úvazek na dobu tří měsíců na jiné pracovní místo než to, které do té doby zastával, přičemž od 1. ledna 2018 do jeho návratu do práce bude zproštěn povinnosti dostavit se na své pracoviště.
- 12 Dne 28. prosince 2017 zpochybnil právní zástupce KL důsledky, které EIB zamýšlela vyvodit z řízení o revizním lékařském vyšetření, přičemž tvrdil, že řízení, které mělo být uplatněno, je řízení výboru pro otázky invalidity podle článku 13-1 PPDS.
- 13 Vzhledem k tomu, že EIB souhlasila se zahájením řízení před výborem pro otázky invalidity, tento výbor dne 9. listopadu 2018 učinil závěr (dále jen „závěr výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018“), který zněl následovně:

„Vzhledem ke své duševní poruše není [KL] schopen se vrátit na své předchozí pracovní místo u bývalého zaměstnavatele. Je tedy invalidní ve vztahu k práci v EIB, ale nikoliv pro obecný trh práce. [Výbor pro otázky invalidity] byl v této věci jednomyslný.“
- 14 Tentýž závěr je obsažen ve zprávě lékaře, který byl v souladu s článkem 13-1 PPDS jmenován dvěma dalšími lékaři tvořícími výbor pro otázky invalidity na základě vzájemné dohody (nadepsané „Lékařský posudek v rámci výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018“).
- 15 Dne 23. ledna 2019 na základě tří formulářů předložených lékaři, kteří tvoří výbor pro otázky invalidity, v nichž byla zaškrtnuta kolonka „not invalid“ (není invalidní) (dále jen „formuláře ze dnů 16. a 23. ledna 2019“), tento výbor sdělil EIB své jednomyslné rozhodnutí, podle kterého KL nebyl invalidní.
- 16 Rozhodnutími ze dne 8. února a 8. března 2019 EIB prohlásila KL za práceschopného a konstatovala jeho neodůvodněnou nepřítomnost od 18. února 2019, což je datum, od kterého měl KL podle ní znovu nastoupit do práce.
- 17 Dne 16. března 2020 po neúspěchu smírčího řízení zahájeného na návrh KL uznal prezident EIB závěry smírčí komise v tomto smyslu. V důsledku toho prezident EIB potvrdil rozhodnutí ze dne 8. února a ze dne 8. března 2019.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. června 2020 podal KL žalobu znějící na zrušení sporných rozhodnutí. Na podporu své žaloby vznesl dva žalobní důvody, z nichž první vycházel z porušení článků 46-1 a 48-1 PPDS, článků 11.1 a 11.3 správních předpisů, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení a druhý vycházel z porušení povinnosti řádné péče. Pro účely projednávaného kasačního opravného prostředku je relevantní pouze první žalobní důvod.
- 19 V rámci tohoto žalobního důvodu KL vytýkal EIB, že měla ve sporných rozhodnutích za to, že byl od 18. února 2019 práceschopný a s neodůvodněnou nepřítomností. KL v tomto ohledu uvedl, že podle závěru výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018 a lékařského posudku v rámci uvedeného výboru byl ve vztahu k EIB považován za invalidního. Tvrdil, že tento závěr postačuje k tomu, aby byl prohlášen za invalidního ve smyslu článku 46-1 PPDS. EIB naproti tomu tvrdila, že PPDS uznává pouze jeden druh invalidity, a sice invaliditu ve vztahu k obecnému trhu práce, a že stanovisko výboru pro otázky invalidity bylo vyjádřeno ve formulářích ze dne 16. a 23. ledna 2019, v nichž bylo prohlášeno, že KL není invalidní.
- 20 Pokud jde zaprvé o dokumenty tvořící posudek výboru pro otázky invalidity, Tribunál v bodech 58 až 73 napadeného rozsudku rozhodl, že posouzení legality sporných rozhodnutí musí být provedeno nejen s ohledem na formuláře ze dne 16. a 23. ledna 2019, ale také s ohledem na závěr výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018, který byl potvrzen lékařským posudkem v rámci uvedeného výboru.
- 21 Zadruhé měl Tribunál v bodech 74 až 81 napadeného rozsudku za to, že podle posudku výboru pro otázky invalidity, jak vyplývá z dokumentů uvedených v bodě 20 tohoto rozsudku, KL již nemůže vykonávat služební povinnosti v rámci EIB, ale je nadále schopný vykonávat výdělečnou činnost na obecném trhu práce.
- 22 Zatřetí Tribunál v bodech 83 až 85 napadeného rozsudku rozhodl, že pojem „invalidita“ zaměstnance EIB ve smyslu článku 46-1 PPDS a článku 11.1 správních předpisů musí být posuzován s ohledem na schopnost tohoto zaměstnance pokračovat ve „své funkci nebo jiné funkci rovnocenné úrovně“, přičemž tato jiná funkce musí být rovněž v rámci EIB.
- 23 Aby dospěl k tomuto posouzení, měl Tribunál zaprvé v bodech 86 až 89 napadeného rozsudku za to, že obdobně jako článek 78 služebního řádu odkazují uvedená ustanovení předpisů EIB na rozdělení funkcí v rámci této instituce. Zadruhé Tribunál v bodech 90 až 93 tohoto rozsudku zdůraznil, že výbory pro otázky invalidity zřízené EIB jsou jejími orgány, a nemají tedy z právního hlediska pravomoc posuzovat způsobilost zaměstnanců EIB vykonávat profesní funkce mimo tuto instituci. Zatřetí Tribunál v bodech 94 až 99 uvedeného rozsudku odmítl výklad článku 51-1 PPDS zastávaný EIB, podle kterého se toto ustanovení vztahuje pouze na vzácné situace, kdy osoba, která byla prohlášena za invalidní v rámci EIB, vykonává mimo EIB jinou činnost než tu, kterou vykonávala v rámci EIB.
- 24 V bodech 100 a 101 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že jelikož výbor pro otázky invalidity prohlásil, že KL není schopen vykonávat pracovní povinnosti v rámci EIB, a že pojem „invalidita“ ve smyslu článku 46-1 PPDS a článku 11.1 správních předpisů musí být posuzován pouze ve vztahu k této instituci, byla EIB povinna prohlásit KL za invalidního, takže je třeba mít za to, že tím, že jej EIB ve sporných rozhodnutích prohlásila od 18. února 2019 za práceschopného s neodůvodněnou nepřítomností, porušila tyto předpisy. Tribunál proto prvnímu žalobnímu důvodu KL vyhověl a tato rozhodnutí zrušil.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 25 Svým kasačním opravným prostředek EIB navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek,
  - pokud by se domníval, že soudní řízení dovoluje vydání rozhodnutí ve věci, vyhověl jejím návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni, a
  - uložil KL náhradu nákladů řízení v obou stupních.
- 26 KL navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
  - uložil EIB náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 27 EIB uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku dva důvody. První důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného výkladu pojmu „invalidita“, obsahuje čtyři části, z nichž první a čtvrtá musí být přezkoumány společně. Druhý důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na dvě části, které je třeba zkoumat společně, vychází ze zkreslení skutkového stavu, jak je uveden v bodech 58 až 81 napadeného rozsudku.

K první a čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 28 V první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EIB tvrdí, že Tribunál tím, že v bodech 83 až 85 napadeného rozsudku rozhodl, že „jiné funkce rovnocenné úrovně“, které nesmí být zaměstnanec schopen vykonávat, aby mohl být považován za invalidního ve smyslu článku 46-1 PPDS a článku 11.1 správních předpisů, musí být vykonávány v rámci EIB, vyložil pojem „invalidita“ způsobem, který je v rozporu s vnitřními předpisy této instituce.
- 29 EIB má zaprvé za to, že použitím výrazu „svou funkci nebo jinou funkci rovnocenné úrovně“ nerozlišuje článek 46-1 PPDS mezi funkcemi vykonávanými v rámci EIB a funkcemi vykonávanými mimo ni, ani neodkazuje na klasifikaci vnitřních funkcí EIB. Formulář, který musí výbor pro otázky invalidity vyplnit, rovněž nečiní rozdíl, pokud jde o otázku, zda je invalidita specifická pro EIB, nebo zda musí být posuzována ve vztahu k obecnému trhu práce, takže Tribunál tím, že zavedl takové rozlišování, změnil znění uvedených vnitřních předpisů.
- 30 Zadruhé by výklad Tribunálu vedl k záměně pojmu „invalidita“, který přiznává ochranu osobě, která se obecně stala neschopnou pracovat, s pojmem „pracovní neschopnost“, jak je uveden ve většině vnitrostátních právních řádů, který se týká ochrany poskytované osobě, která se stala neschopnou pracovat u konkrétního zaměstnavatele.

- 31 Zatřetí by uvedený výklad byl v rozporu s cílem invalidního důchodu, který spočívá v tom, že tento důchod představuje opatření sociální ochrany, jež spočívá v náhradě ztráty odměny zaměstnance z důvodu jeho trvalé neschopnosti vykonávat své funkce. Rozhodnout, že zaměstnanec může být považován za invalidního k tomu, aby pracoval v rámci EIB, ale je schopen vykonávat rovnocennou práci mimo EIB, je ve zjevném rozporu s tímto cílem. Tento výklad má navíc závažné důsledky pro finanční rovnováhu důchodového systému EIB a vyvolává problémy při využívání a správě veřejných prostředků.
- 32 Ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EIB tvrdí, že Tribunál v bodech 98 až 100 napadeného rozsudku nesprávně vyložil článek 51-1 PPDS, který stanoví snížení výše invalidního důchodu v případě, kdy osoba prohlášená za invalidní vykonává výdělečnou činnost, tak, že se vztahuje na situace, kdy osoba, která byla prohlášena za invalidní v rámci EIB, vykonává jakoukoliv výdělečnou činnost. Na jednání před Tribunálem EIB tvrdila, že se toto ustanovení týká pouze vzácných situací, kdy osoba prohlášená za invalidní vykonávala mimo EIB činnost odlišnou od té, kterou vykonávala v rámci EIB.
- 33 EIB nejprve tvrdí, že výklad Tribunálu je rozporný v rozsahu, v němž zdůraznil obecnou povahu znění článku 51-1 PPDS, aniž rozlišil povahu vykonávané externí činnosti, přičemž měl za to, že článek 46-1 PPDS, který je rovněž formulován obecně, se týká pojmu „invalidita“ definovaného ve vztahu k funkcím vykonávaným v rámci EIB.
- 34 Tato instituce dále tvrdí, že pojem „invalidita“ ve smyslu článku 51-1 PPDS a článku 46-1 PPDS musí být vykládán stejně. Posledně uvedené ustanovení přitom odkazuje nejen na funkce vykonávané v rámci EIB, ale také na funkce vykonávané mimo EIB. Bylo by tedy rozporuplné vykládat článek 51-1 PPDS tak, že odkazuje na osobu prohlášenou za invalidní, která vykonává mimo EIB práci takové povahy a intenzity, která je rovnocenná povaze a intenzitě práce, kterou vykonávala v této instituci, takže se uvedený článek musí vztahovat na jiný druh práce.
- 35 Konečně a jen pro úplnost má EIB za to, že výklad článku 51-1 PPDS provedený Tribunálem by zakládal situace bezdůvodného obohacení. Pokud totiž invalidní zaměstnanec pobírá invalidní důchod od EIB, i když pracuje na plný úvazek mimo tuto instituci na stejně náročném pracovním místě, pak skutečná pracovní schopnost této osoby vyvolává otázky.
- 36 KL argumentaci EIB zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 37 V rámci první a čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EIB v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil pojem „invalidita“, jak je uveden zejména v článku 46-1 PPDS, s ohledem na jeho znění, kontext, do něhož toto ustanovení spadá, jakož i účel přiznání invalidního důchodu. Zejména se domnívá, že Tribunál měl nesprávně za to, že se výraz „jiné funkce rovnocenné úrovně“ ve smyslu tohoto ustanovení vztahuje pouze na funkce vykonávané v rámci EIB.
- 38 Zprvce je pravda, že ze znění článku 46-1 PPDS nevyplývá, že by se výslovně týkal jiných funkcí rovnocenné úrovně vykonávaných v rámci EIB. Nic to však nemění na tom, že tím, že tento článek zmiňuje neschopnost pojištěnce plnit „svou funkci nebo jinou funkci rovnocenné úrovně“, může být z důvodu opakování výrazu „funkce“ vykládán tak, že kromě dotčené funkce dotyčného zaměstnance zahrnuje jinou funkci v rámci EIB.

- 39 Tento výklad je potvrzen skutečností, že výraz „funkce“ použitý v článku 46-1 PPDS představuje právní pojem normativní povahy. Kromě toho je třeba konstatovat, že článek 46-1 PPDS nepoužívá širší slovní spojení, jako je slovní spojení „výdělečná činnost“ použité v článku 51-1 PPDS, které odkazuje na zaměstnání na obecném trhu práce.
- 40 Dále, pokud jde o kontext, do něhož je článek 46-1 PPDS začleněn, má EIB zaprvé správně za to, že pojem „invalidita“ ve smyslu článků 46-1 a 51 PPDS musí být vykládán totožně. Z toho však nelze vyvodit, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 96 až 98 napadeného rozsudku rozhodl, že tento posledně uvedený článek nelze vzhledem k obecné formulaci jeho znění chápat tak, že se vztahuje pouze na činnost vykonávanou mimo EIB, která se liší od činnosti, kterou osoba prohlášená za invalidní vykonávala v rámci této instituce, ale že musí být vykládán tak, že se týká výkonu jakékoli činnosti jakéhokoliv druhu, včetně činnosti na stejné úrovni jako činnost, kterou tato osoba vykonávala v rámci EIB.
- 41 V tomto ohledu je zaprvé třeba odmítnout tvrzení EIB, že výklad článků 46-1 a 51-1 PPDS provedený Tribunálem je rozporuplný z důvodu, že podle této instituce jsou obě tato ustanovení formulována obecně, zatímco Tribunál vycházel pouze z obecné povahy druhého ustanovení. Jak totiž vyplývá z bodu 39 tohoto rozsudku, článek 51-1 PPDS používá obecný pojem „výdělečná činnost“, zatímco jeho čl. 46-1 používá výraz „funkce“, který – jak vyplývá z téhož bodu 39 – odkazuje na pravidla použitelná na zaměstnance určitého orgánu nebo instituce.
- 42 Zadruhé je výklad článku 51-1 PPDS zastávaný Tribunálem v souladu s výkladem čl. 46-1 těchto pravidel, podle kterého se výraz „jiná funkce rovnocenné úrovně“ týká jiné funkce v rámci EIB. Bylo by totiž rozporuplné domnívat se, že podle článku 46-1 PPDS je určitá osoba prohlášena za invalidní z důvodu, že není schopna plnit svou funkci nebo činnost rovnocenné úrovně na obecném trhu práce, a zároveň připustit, že podle článku 51-1 těchto pravidel může tato osoba takovou činnost vykonávat.
- 43 Zadruhé je třeba odmítnout argument EIB, podle kterého výklad pojmu „invalidita“ odpovídá významu tohoto výrazu v různých vnitrostátních právních rádech, zatímco výklad zastávaný Tribunálem odpovídá pojmu „pracovní neschopnost“ v těchto právních rádech. V tomto ohledu stačí uvést, stejně jako EIB v kasačním opravném prostředku, že PPDS, jakož i správní ustanovení jsou součástí právního rámce EIB, který je vlastní EIB a je odlišný od pravidel vnitrostátního práva.
- 44 Konečně, i když přiznání invalidního důchodu zajisté odpovídá cíli sociální povahy v rozsahu, v němž má zajistit, aby osoba, která se nachází ve fyzické nebo duševní neschopnosti trvale vykonávat svou funkci nebo jinou funkci rovnocenné úrovně, byla schopna si zajistit živobytí, výklad článku 46-1 PPDS, podle kterého tato jiná funkce musí být funkce v rámci EIB, je s ohledem na systematiku těchto pravidel v souladu s uvedeným cílem.
- 45 Mechanismus stanovený v článku 51-1 PPDS, podle kterého se invalidní důchod sníží v rozsahu, v němž součet invalidního důchodu, důchodů dětí a výdělku z výdělečné činnosti vykonávané osobou prohlášenou za invalidní převyšuje částku čisté odměny, kterou tato osoba pobírala v okamžiku, kdy byla prohlášena za invalidní, má totiž za následek ukončení vyplácení tohoto invalidního důchodu, pokud dotyčná osoba znovu začne vykonávat činnost, jejíž výdělek je alespoň rovnocenný odměně, kterou pobírala v době, kdy vykonávala funkce v rámci EIB.
- 46 Cílem tohoto mechanismu je tedy zabránit situacím, kdy by se osoba prohlášená za invalidní bezdůvodně obohatila, jakož i negativním důsledkům pro finanční rovnováhu důchodového systému EIB, na které tato instituce odkazuje.

- 47 Z toho vyplývá, že argumenty uplatněné EIB v rámci první a čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku nemohou prokázat, že výklad pojmu „invalidita“ uvedeného v článku 46-1 PPDS, který Tribunál přijal v napadeném rozsudku, je stížen nesprávným právním posouzením. První a čtvrtá část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 48 EIB ve druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 90 až 93 napadeného rozsudku rozhodl, že výbory pro otázky invalidity zřízené touto institucí mají pravomoc rozhodovat pouze o schopnosti zaměstnanců EIB pracovat v rámci EIB. V tomto ohledu tvrdí, že takový výbor pro otázky invalidity činí lékařské závěry, jež musí být považovány za konečné, pokud byly přijaty za řádných podmínek. Úkolem lékařů, kteří jsou členy tohoto výboru, je pouze formulovat lékařský posudek, a nikoli vyjadřovat se k pracovnímu prostředí.
- 49 EIB tvrdí, že článek 46-1 PPDS nerozlišuje mezi invaliditou prohlášenou v souvislosti s funkcemi vykonávanými v rámci EIB a invaliditou prohlášenou v souvislosti s obecným trhem práce, ani nestanoví striktní omezení pravomoci výborů pro otázky invalidity, které jsou pověřeny přezkoumáním zdravotního stavu osob, jež mohou být uznány za invalidní.
- 50 Riziko rozporu mezi posouzením výboru EIB pro otázky invalidity a posouzením, které by mohly provést výbory pro otázky invalidity zřízené jinými unijními orgány nebo vnitrostátními orgány, na něž poukazuje Tribunál, je hypotetické. Lékařský posudek je vzhledem ke své technické povaze určen k tomu, aby ho v případě, že by nebyly k dispozici nové skutečnosti, sdíleli ostatní zdravotničtí pracovníci. Pravomoc výboru pro otázky invalidity nemůže být omezena možností, že jiní lékaři dospějí k odlišným závěrům.
- 51 KL se domnívá, že argumentace EIB není opodstatněná.

Závěry Soudního dvora

- 52 Jak vyplývá z bodů 37 až 47 tohoto rozsudku, Tribunál v bodě 100 napadeného rozsudku správně rozhodl, že pojem „invalidita“ ve smyslu článku 46-1 PPDS a článku 11.1 správních předpisů musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na zaměstnance EIB, který je výborem pro otázky invalidity zřízeným EIB prohlášen za neschopného pokračovat v plnění své funkce nebo jiné funkce rovnocenné úrovně v rámci této instituce.
- 53 Z toho nutně vyplývá, že výbory pro otázky invalidity zřízené uvedenou institucí, které mají podle článku 48-1 PPDS pravomoc ke stanovení invalidity v případě sporu, vykonávají své pravomoci pouze ve vztahu ke schopnosti dotyčné osoby plnit svou funkci nebo jinou rovnocennou funkci v rámci EIB.

- 54 Je třeba dodat, že i když je pravda, že stanovisko takového výboru má lékařskou povahu, nemění to nic na tom, že posouzení provedené tímto výborem musí, jak tvrdí KL ve své kasační odpovědi, zohlednit pracovní prostředí, od něhož nelze izolovat úkoly, které musí dotyčná osoba vykonávat. To platí tím spíše, když jako v projednávaném případě způsobily invaliditu psychické poruchy.
- 55 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 56 Ve třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku má EIB za to, že se Tribunál v bodech 86 až 89 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil článek 46-1 PPDS a článek 11.1 správních předpisů analogicky k článku 78 služebního řádu. EIB v tomto ohledu tvrdí, že takový analogický výklad předpokládá existenci zaprvé úzké souvislosti mezi oběma dotčenými právními režimy a zadruhé mezeru v prvním režimu, která je neslučitelná s obecnou zásadou unijního práva. Tribunál však existenci takových skutečností nezmiňuje.
- 57 Kromě toho znění článku 46-1 PPDS nerozlišuje mezi funkcemi vykonávanými v rámci EIB a funkcemi vykonávanými mimo ni, ani na rozdíl od článku 78 služebního řádu neodkazuje na klasifikaci funkcí vykonávaných v rámci této instituce. Na základě podobností mezi těmito dvěma ustanoveními tak Tribunál tyto rozdíly přehlíží.
- 58 EIB zaprvé dodává, že skutečnost, že se na ni použije obdobně článek 78 služebního řádu, zpochybňuje autonomii jejího „právního systému“ ve vztahu k ostatním institucím Unie. Situace EIB se dále liší od situace unijních orgánů z důvodu její velikosti, ale i kvůli různorodosti pracovních míst, která jsou v ní k dispozici.
- 59 KL argumentaci EIB zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 60 Jak vyplývá z bodů 37 až 47 a 52 tohoto rozsudku, Tribunál v bodě 100 napadeného rozsudku správně rozhodl, že pojem „invalidita“ ve smyslu článku 46-1 PPDS a článku 11.1 správních předpisů musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na zaměstnance EIB, kterého výbor pro otázky invalidity zřízený EIB prohlásí za neschopného pokračovat v plnění své funkce nebo jiné funkce rovnocenné úrovně v rámci této instituce.
- 61 Proto i za předpokladu, že by Tribunál částečně nesprávně založil tento závěr na výkladu uvedeného ustanovení analogicky k článku 78 služebního řádu, jak tvrdí EIB v rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, musí být toto tvrzení kvalifikováno jako irelevantní.
- 62 Podle ustálené judikatury totiž platí, že postačuje-li některý z důvodů použitých Tribunálem k odůvodnění výroku jeho rozsudku, případné vady jiného důvodu, který je rovněž v předmětném rozsudku použit, nemají na uvedený výrok každopádně žádný vliv, takže důvod

kasačního opravného prostředku, kterým jsou namítány, je irelevantní a musí být zamítnut (rozsudek ze dne 17. října 2019, *Alcogroup a Alcodis v. Komise*, C-403/18 P, EU:C:2019:870, bod 53 a citovaná judikatura).

- 63 Za těchto podmínek je třeba třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku odmítnout jako irelevantní, a tudíž tento důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu zamítnout.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 64 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku EIB tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav v bodech 58 až 81 napadeného rozsudku, když měl za to, že závěr výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018, lékařský posudek vypracovaný v rámci tohoto výboru, jakož i formuláře ze dne 16. a 23. ledna 2019 společně tvořily stanovisko uvedeného výboru.
- 65 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku EIB tvrdí, že na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, závěr výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018 a lékařský posudek vypracovaný v rámci tohoto výboru nemohou být součástí uvedeného stanoviska, jelikož nebyly spolupodepsány všemi členy výboru pro otázky invalidity, ačkoliv práce takového výboru je kolegiální a v zásadě vyžaduje, aby s ohledem na výsledek řízení každý člen spolupodepsal tentýž dokument.
- 66 EIB tvrdí, že v bodě 72 napadeného rozsudku existuje rozpor, podle něhož mohl výbor pro otázky invalidity, aniž přezkoumal KL, dospět dne 9. listopadu 2018 k závěru, který byl následně potvrzen předsedou tohoto výboru dne 21. listopadu 2018 po jeho přezkoumání. Podle EIB kromě skutečnosti, že toto konstatování je spekulativní, nesmí mít předseda takového výboru možnost nahradit jeho ostatní členy při formulaci jejich posouzení.
- 67 Pokud jde o posouzení Tribunálu obsažené v bodě 66 napadeného rozsudku, podle něhož ostatní členové výboru pro otázky invalidity nezpochybnili obsah výše uvedených dokumentů, EIB zdůrazňuje, že pouze formuláře ze dne 16. a 23. ledna 2019 byly podepsány všemi členy tohoto výboru, a představují tedy jeho formální stanovisko.
- 68 Pokud jde o druhou část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, EIB uvádí, že konstatování učiněné v bodě 81 napadeného rozsudku, podle něhož stanovisko výboru pro otázky invalidity spočívalo v tom, že KL již nemůže vykonávat funkce v rámci EIB, ale je schopen vykonávat výdělečnou činnost na obecném pracovním trhu, nevyplývá z formulářů podepsaných všemi členy tohoto výboru v lednu 2019.
- 69 KL argumentaci EIB zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 70 Ačkoli EIB tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, z její argumentace vyplývá, že svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku se ve skutečnosti snaží zpochybnit právní kvalifikaci, kterou Tribunál provedl ohledně závěru výboru pro otázky invalidity ze dne 9. listopadu 2018

a lékařského posudku vypracovaného v rámci tohoto výboru. Podle ní se nejedná, jak rozhodl Tribunál, o dokumenty, které je třeba zohlednit při určení obsahu stanoviska výboru pro otázky invalidity, neboť pouze formuláře ze dne 16. a 23. ledna 2019 představují stanovisko tohoto výboru.

- 71 V tomto ohledu EIB v podstatě vychází z argumentu, že první dokumenty nebyly podepsány všemi členy výboru pro otázky invalidity. Omezuje se tak na opakování argumentace, kterou uplatnila před Tribunálem, aniž upřesňuje, v čem je odpověď Tribunálu na tuto argumentaci, jak je uvedena zejména v bodě 67 napadeného rozsudku, stížena nesprávným právním posouzením.
- 72 Je přitom třeba připomenout, že kasační opravný prostředek, který se omezuje na zopakování žalobních důvodů a argumentů, které již byly předloženy Tribunálu, ač sám neobsahuje argumentaci směřující specificky k identifikaci vady spočívající v nesprávném právním posouzení, jíž má být stížen napadený rozsudek, představuje ve skutečnosti návrh směřující k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané k Tribunálu, což nespadá do pravomoci Soudního dvora (rozsudek ze dne 28. ledna 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 45 a citovaná judikatura).
- 73 Druhý důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba odmítnout jako nepřijatelný.
- 74 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 75 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu na řízení o opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 76 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci KL požadoval náhradu nákladů řízení a EIB neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené KL.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Evropská investiční banka (EIB) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené KL.

Podpisy